

מעריך סדנא

"שקית החינה שלי"

מרכיבי תפיסה ב'דרך כפר'

- עוגנים בעבר

רשימת ציוד והיערכות מקדימה נדרשת

- סרט – "שקית החינה שלי" – (סרט מפרויקט סטודנטים שניתן להשיגו במכון חינוך 'דרך כפר')

מתווה הסדנא

פתיחה

נפתח בסבב אישי: "משהו אחד שלקחתי מבית הורי ומשהו אחד שהחלטתי להשליך (לא לקחת).

צפייה

רקע למנחה: סרט שעוקב אחר מערכת יחסים בין אם ובת. ערב חתונתה, הבת מחליטה לקיים חגיגת חינה. האם, ששקדה במשך שנים להסתיר את תרבות מוצאה ואימצה לעצמה דמות מערבית-אירופאית, מתנגדת בכל תוקף לקיום "המנהג" הזה. בין הבת לאם מתפתחת מריבה שנוגעת לרבדים הרבה יותר עמוקים משקית חינה אחת. הסרט מציף את הבושה וההתכחשות לעבר ומעלה שאלות לא-פשוטות בנושא.

את הסרט המלא ניתן להשיג במכון חינוך 'דרך כפר'.

שאלות לאחר הצפייה בסרט

- איסוף תחושות שעלו במהלך הסרט
 - מה הרגשתם במהלך הסרט?
 - הוא היה לכם זר או מוכר?
 - לאלו נושאים הייתם לוקחים את הסרט? (קשרי אם-בת, זהות, מסורת, שורשים וכו'...)

- אפיין דמויות
 - נסו לאפיין את הדמויות השונות (האמא, הבת, הדודה, החבר, הורי החבר)
 - עם מי מהדמויות הזדהיתם? מתי? למה?

- אלו רגשות עולות לכם מול דמות האם?
- מי מהדמויות מבטאת חוזקה ומי מהדמויות מבטאת חולשה?

• טשטוש הזהות:

- מהו החינה עבור כל אחד מן הדמויות? (שורשים, עדתיות, פולקלור, זהות, סתמיות)
- למה לדעתכם החליטה האם לזנוח את החינה ולהסתיר את אחותה?
- כשהאם אומרת ש"היא עבדה מאד קשה כדי להגיע לגן עדן שלה" – למה היא מתכוונת? איזה דרך היא עשתה?
- כשהאם אומרת לחבר של בתה ש"היא אינה צריכה להוכיח כלום. אני יודעת בדיוק מי אני" – למה היא מתכוונת?

סיכום

סדנא זו מסתיימת בעיקר עם מחשבות ושאלות שימשיכו להדהד בנו.

- חניכים רבים מסתירים או מתכחשים למקום ממנו הם באו ולסיפורם האישי. הסתרה וטשטוש דורשים לא-מעט מאמצים וכוחות נפש. אנחנו כמחנכים צריכים באומנות לסייע לחניכים 'להתקלף' ולהבין שאין מקום לבושה ושזהותו של אדם מורכבת מתרבותו, חוויותיו וכחברה יש מקום לייחודו של כל אדם.
- בכדי שהחניכים שלנו בכלל יוכלו לענות על השאלה 'מה אני לוקח מבית הורי ומה אני משליך' – חשוב מאד שנסייע להם להסתכל בעיניים על בית הוריהם, על התרבות ממנו הם באו ומתוך כך הם יוכלו לבחור בחירות מושכלות כאנשים בוגרים.